

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان
برگردان از: سیلویا بیژنیان
۱۱ اگست ۲۰۱۸

تی یری میسان

چگونه پوتین و ترمپ به جنگ سوریه خاتمه دادند

مطبوعات غربی همچنان از نخبگان مالی فراملیتی حمایت می کنند و قصد دارند تا از فعالیت های پرزیدنت ترمپ چشم پوشی کنند . این برخورد باعث شده تا درک فرایند صلح در سوریه به سختی امکان پذیر باشد . تی یری میسان ، به تعهداتی که طی پنج ماه گذشته امضاء گردید و پیشرفت هائی که به سرعت از آن حاصل شد ، نگاه می اندازد .

ولترشیکه / دمشق (سوریه) / ۹ اگست ۲۰۱۸

با احتیاط و مصمم ، فدراسیون روسیه و پرزیدنت ترمپ به طور کامل به سلطه منافع جویان سازمان های فرا ملیتی در جهان پایان دادند .

پرزیدنت پوتین از آنجائی که معتقد است، تعادل ابر قدرت ها تنها متکی بر میزان قابلیت اقتصادی آنها ندارد و ارتش در این زمینه حرف اول را می زند ، با وجود آن که سطح زندگی شهروندان کشورش را ارتقاء داده ، اما پیش از آن که آنها را در ثروتمند شدن کمک کند ، بیشتر متوجه ارتش سرخ بوده تا پیشرفت های عظیمی داشته باشد . در اول ماه مه، او به جهانیان سلاح های اصلی تجهیزات نظامی خود را به نمایش گذاشت و برنامه تحول اقتصادی خود را نیز آشکار ساخت .

در طی روزهای بعد از ماه مه ، جنگ در غوطه شرقی متمرکز گردید . رئیس ارشد ستاد ارتش روسیه ، جنرال والرئ گراسیمو ، به هم تایی امریکائی خود جنرال ژوزف دانفورد طی تماس تلفونی اعلام نمود : در صورتی که نظامیان ایالات متحده دست به اقدامات نظامی بزنند ، نیروهای روسی ۵۳ کشتی مستقر در مدیترانه و خلیج فارس همراه ۳ کشتی هواپیما بر با ظرفیت اتمی را ، هدف قرار خواهد داد . همچنین درخواست او مطلع ساختن پرزیدنت ترمپ از قابلیت های جدید نظامی کشورش بوده است .

در واقع ایالات متحده اجازه داده تا ارتش عرب سوریه و چند گروه نظامی روسیه، غوطه را از تصرف عناصر جهادی آزاد سازند .

تنها انگلستان کوشید از جریان این عملیات پیشگیری کند و از این رو موضوع "اسکریپال" را طراحی کرد ، چرا که با از میان رفتن نظم فعلی جهانی، باید بار دیگر به سخن پرانی های دوران جنگ سرد باز گردیم و گاو چران های مهربان را در برابر خرس های بد سگال روسی قرار دهیم .

در ماه جون، ارتش عرب سوریه که توسط نیروی هوائی روسیه حمایت می شد، به سوی جنوب این کشور حرکت کرد و سفیر ایالات متحده در اردن ، به عناصر جهادی خبر داد که باید از این پس به تنهائی از خود دفاع کنند و نمی توانند از کمک ها و حمایت پنتاگون و ایالات متحده بهره مند شوند .

در ۱۶ ماه جولای در هلسینکی ، پرزیدنت پوتین و دونالد ترمپ مسائل را ژرف تر بررسی کردند . آنها در ارتباط با باز سازی ، به مفهوم پرداخت غرامت های جنگی مذاکره نمودند . دونالد ترمپ ، از دوسال پیش ، همانگونه که بارها به این موضوع تأکید داشته ایم ، تفکری متضاد ایدئولوژی پیوریتن و کاپیتالیزم مالی و امپریالیزمی که از آن ناشی می شود ، دارد . او به صراحت تصور می کند که کشورش نباید متحمل جنایات گذشتگان خود باشد که ملت امریکا قربانیان آن بوده اند . او تأکید دارد که جنایات به خاطر تحریکات و به نفع نخبگان مالی فراملیتی صورت گرفته و تصور می کند که آنها باید غرامت این جنایات را بپردازند ، حتا در صورتی که کسی به طور دقیق راهکارهایی که می تواند آنها را موظف به پرداخت آن نماید، شناسد .

هر دو رئیس جمهور ، برای بازگشت پناهندگان نیز تسهیلاتی را در نظر گرفتند . از این رو پرزیدنت ترمپ مفاهیم بیانات رئیس جمهور پیشین خود را به هم ریخته که در آن "فرار از فشارهای دیکتاتورها" و نه سلطه عناصر جهادی مطرح می گردید .

در حالی که در جنوب سوریه ، عناصر جهادی نیز فرار را بر قرار در برابر نیروهای سوری و روسی ترجیح می دادند ، چند گروه از عناصر داعشی بخت برگشته دست به جنایات هولناکی زدند، سرگئی لاوروف ، وزیر امور خارجه روسیه و والرئ گراسیمو ، فرمانده ارشد ستاد ارتش روسیه ، به خاور میانه و اروپا سفر کردند .

اتحادیه اروپا بی سر و صدا آنها را پذیرفت. در واقع، به گفته رسانه های غربی، جنرال گراسیمو یک کشور گشاست که کریمه را تصرف کرده و آن را به خاک روسیه ملحق ساخته. از این رو ورود او به اتحادیه اروپا ممنوع می باشد، چرا که به طور خود خوانده مدافع "وضعیت حقوقی دولتی" شده است. اما متأسفانه، از آنجائی که زمانی باقی نمانده بود تا او را از لیست تحریمات خارج نمایند، اتحادیه اروپا تصمیم گرفت تا نسبت به اصول خود چشم پوشی نماید و به طور استثنائی این قهرمان اتحاد میان کریمه و روسیه را در خاک خود راه دهد. از آنجائی که رهبران غربی اتحادیه نسبت به این دودوزه بازی شرمگین بودند، هیچ گونه عکس رسمی از جلسه ای که با فرستاده های روسی داشتند گرفته نشد.

فرستاده های روسی به هر کدام از مخاطبان خود پیام نتیجه جلسه هلسینکی را یادآوری نمودند و به لحاظ فضیلت و دانشی که داشتند، حاضر نشدند تا از نقش این کشورها در جنگ با سوریه پرس و جو نمایند و به عکس از آنها دعوت کردند تا برای پایان دادن به آن اقدام نمایند. اقداماتی از قبیل عقب نشینی نیروهای ویژه، پایان دادن به جنگ پنهان، توقف کمک رسانی به عناصر جهادی، بازگرداندن پناهندگان، بازگشایی سفارت ها. همچنین آنها یادآوری کردند که هر کشوری قادر است بدون هیچ محدودیتی در بازسازی سوریه اقدام نماید.

صدر اعظم المان آنگلا مرکل و پرزیدنت امانوئل ماکرون، درست پس از بازگشت فرستادگان از پنتاگون سؤال کردند که آیا برآستی پرزیدنت ترمپ قصد دارد تا برخی از سازمان های فراملیتی را مانند (لافاژ، ک ک ار، و غیره) وادار به پرداخت غرامت نماید. که هدف از این کار ایجاد بحران ورای اقیانوس اطلس بوده است. عمل پرزیدنت ماکرون که از کادر های سابق بانک روتچیلد بوده، بسیار آسف انگیز است: او برای نشان دادن حسن نیت خود، ۴۴ تن کمک های بشر دوستانه را توسط ارتش روسیه برای ملت سوریه فراهم نمود.

در خاور میانه، سفر نمایندگان روسیه، بازتاب گسترده ای داشت. لاوروف و گراسیمو، تشکیل پنج کمیسیون برای بازگرداندن پناهندگان را اعلام کردند. در کشورهای مصر، لبنان، ترکیه، عراق و اردن، نمایندگان کشورهای میزبان و روسیه و سوریه حضور خواهند داشت. اما هیچ کس حاضر نشد تا این سؤال بحث برانگیز را مطرح کند: که چرا این کمیسیون به همراه اتحادیه اروپا تشکیل نشد؟

با توجه به بازگشائی سفارت های امارات متحد عربی، کشورهای غربی و متحدان نزدیک آنها در حال مذاکره برای بازگشائی سفارت های خود می باشند.

در این بین دل نگرانی اسرائیل باقی می ماند که خواستار خروج مشاوران نظامی ایرانی و میلیشای حامی ایران - از آن جمله حزب الله می باشد. بنیامین ناتانیاهو رفت و آمدهای خود را به مسکو و سوشی تکرار کرده تا بتواند درخواست خود را به کرسی بنشاند. باید به خاطر بیاوریم که جنرال گراسیمو از گستاخی شکست خوردگان اسرائیلی این جنگ با تمسخر یاد کرده که خواستار خروج ایرانیان پیروز می باشند. لاوروف نیز در پس اصول دیپلماتیک یادآوری نمود که کسی حق مداخله در امور کشور سوریه را ندارد.

کشور روسیه توانست مسأله را به این صورت حل نماید: که پولیس نظامی روسیه، نیروهای سازمان ملل را در خط مرزی میان سوریه و اسرائیل باز خواهد گرداند، محلی که در چهار سال گذشته از آنجا بیرون رانده شده بودند و تمام این سال ها توسط عناصر القاعده جایگزین و از طریق تساهل حمایت می شدند. روسیه علاوه بر باقی ماندن در پشت خط مرزی در سرزمین سوریه، هشت پست دیده بانی نظامی در این مکان قرار می دهد. به این ترتیب مسکو می تواند در عین حال به ملل متحد و کشور سوریه اطمینان خاطر بدهد که عناصر جهادی هرگز به این مکان باز نخواهند گشت و اسرائیل نیز مطمئن باشد که ایران از سوریه به او حمله نخواهد کرد.

اسرائیل که بر فروپاشی جمهوری عرب سوریه حساب می کرد و رئیس جمهور این کشور را ،"جلاد" می خواند ، ناگهان از طریق وزیر دفاع خویش آویگور لیبرمن ، پذیرفته که سوریه در این جنگ پیروز شده و پرزیدنت اسد، رهبر قانونی این کشور می باشد . لیبرمن برای نشان دادن حسن نیت خود، گروهی از عناصر داعشی را به توپ بست ، در حالی که آنها را پیش از این حمایت می کرد .

به این صورت و آهسته و پیوسته ، فدراسیون روسیه و کاخ سفید توانستند در روابط بین الملل نظمی بر قرار سازند و از چندین عامل و بازیگر مهم خواستند تا از این جنگ عقب نشینی نمایند و به فکر باز سازی این کشور باشند . ارتش عرب سوریه نیز برای آزادی سرزمین خود تلاش می کند . در این بین پرزیدنت ترمپ نیز باید قشون خود را از منطقه جنوبی التتف و شمال کشور (شرق فرات) بیرون ببرد و پرزیدنت اردوخان نیز عناصر جهادی که در شمال غربی (ادلیب) پناهنده شده اند را به حال خود باقی بگذارد .